

ПОЗИВ МЛАДИХ СТРУЧЊАКА ОБРАЗОВАНИХ НА ЗАПАДУ ЗА УСТАВНУ ЗАШТИТУ ЋИРИЛИЦЕ

Потписници ове петиције су млади стручњаци који су магистрирали или докторирали на западним универзитетима и вратили се да раде у Србију са жељом да она постане угледан члан евро-атлантске породице народа. Уверени да је дужност сваког нараштаја да очува преузето културно наслеђе позивамо посланице и посланике Народне скупштине Републике Србије да у новом Уставу усвоје ћирилицу као једино званично писмо у Србији.

После више десетлећа ауторитарне владавине и недемократских устава, српски народ и грађани Србије се налазе пред усвајањем првог демократског устава. Овај устав треба да разреши и питања културног идентитета нове државе. Међу њима се налази и питање званичног писма. Тренутно у Европи не постоји ни једна држава која прописује два службена писма са изузетком Црне Горе. Будући да све европске државе имају само једно званично писмо здрав разум налаже да исто решење треба да се примени и у Уставу Србије.

Први члан Европске културне конвенције из 1954. предвиђа да ће свака земља потписница да предузме одговарајуће мере да заштити и подстакне развој сопственог националног доприноса заједничком културном наслеђу. Српска, Вукова, грађанска ћирилица управо представља посебан културни допринос српског народа културном наслеђу Европе, као прво званично писмо једног народа дословно спроведено по фонетским начелима. Усвајање Вукове ћирилице представљало је победу грађанске Србије и просветитељских начела у нашем народу, начела која су једнако важна данас као и у време Вука Караџића.

Уставно решење о службеном писму не разрешава питање комуникације грађана Србије са Европом и светом. Данас је за успешну комуникацију

неопходно знање енглеског језика, а употреба латинице или ћирилице за српски језик нити олакшава нити отежава комуникацију са светом. Уставно решење које прописује да су у службеној употреби у Србији српски језик и ћирилично писмо не оспорава службену употребу језика и писама националних мањина у складу са највишим европским мерилима.

Очување културне баштине и разноликости данас представља европско културно мерило. Положај енглеског језика као незваничног језика светске привреде и политике обезбеђује несумњив опстанак латиничног писма у сваком делу света. Са ћирилицом то није случај. Сведоци смо сталног повлачења ћирилице у Србији у јавним гласилима. Број огласа који користе ћирилицу је незнатан, као и број интернет страница. Исти је случај и са дневним новинама. Од петнаестак дневних листова који се штампају на српском језику (не рачунајући спортске), само шест излази ћирилицом. Јасно је да, без уставне заштите, ћирилично писмо може да нестане током наредних десетлећа. Већина страних библиотека већ годинама сврстава српске књиге и часописе штампане на латиници међу књиге других јужнословенских народа који користе само латиницу.

Због свега наведеног позивамо посланице и посланике да усвоје члан Устава следеће садржине:

„У Републици Србији у службеној је употреби српски језик и ћирилично писмо.

На подручјима Републике Србије где живе националне мањине у службеној употреби су истовремено и њихови језици и писма, на начин утврђен законом.“

Чедомир Антић,
магистрирао на Универзитету Бристол
Балканолошки институт САНУ

Јелена Арсић,
магистрирала на Универзитету Питсбург
Правни факултет Универзитета Унион, Београд

Јелена Волић-Хелбуш,
докторирала на Слободном универзитету у Берлину
Правни факултет Универзитета Унион, Београд

Јелена Газивода,
магистрирала на Универзитету Кембриџ
адвокат

Зорана Гајић,
магистрирала на Централноевропском универзитету,
докторанд на Универзитету Бат
Добротворни фонд Човекољубље

Јована Дучић-Савић
магистрирала на Универзитету Сасекс
Пројекат за развој предузетништва у Србији

Иван Кнежевић,
магистрирао на Универзитету Болоња
Канцеларија за придруживање Србије ЕУ

Владимир Круљ
магистрирао и докторирао на
Високој школи економије у Паризу
Агенција Пристоп

Слободан Г. Марковић,
магистрирао на Универзитету Кембриџ
Институт за европске студије и Факултет политичких наука

Владимир Међак,
магистрирао на Универзитету Болоња
Канцеларија за придруживање Србије ЕУ

Катарина Недељковић,
магистрирала на Универзитету Кембриџ
и на Универзитету Харвард
адвокат

Далиборка Петровић
магистрирала на Лондонској школи економије
Пројекат британске државне агенције ДФИД у Београду

Наташа Петровић,
магистрирала на Универзитету Грац
Министарство одбране Републике Србије

Јован Протић,
магистрирао у Европском колеџу у Бриџу
пројекат Стратегија одрживог развоја Републике Србије
при Влади Републике Србије

Зоран Скопљак,
магистрирао на Универзитету Питсбург
Институт за европске студије

Ана С. Трбовић,
магистрирала и докторирала на универзитетима Тафтс и Харвард
Факултет за финансије, економију и администрацију

Јован Филиповић,
магистрирао и докторирао на Универзитету Пердју
Факултет организационих наука

Ирена Церовић,
магистрирала на Карловом универзитету у Прагу
Београдски фонд за политичку изузетност